

Sygnatura akt IX C 89/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2015 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział IX Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Filip Sporek

Protokolant: Martyna Stempińska

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa P. S.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. S. kwotę 21.500 zł (dwadzieścia jeden tysięcy pięćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 września 2012 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.092 zł (cztery tysiące dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku kwotę 984,69 zł (dziewięćset osiemdziesiąt cztery złote 69/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt IX C 89/14

UZASADNIENIE

Powód P. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 21.500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 września 2012 r. do dnia zapłaty tytułem zadośćuczynienia za doznaną szkodę oraz kosztów procesy według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podano, że w dniu 11 czerwca 2011 r. na drodze P.-E. doszło do wypadku, w którym obrażenia odniósł powód, a samochód powoda został uszkodzony. Bezpośrednio po przedmiotowym zdarzeniu powód zaczął odczuwać nasilające się dolegliwości bólowe w okolicy klatki piersiowej, lewego barku, odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa oraz coraz bardziej dotkliwe zawroty głowy i mdłości. Ze względu na pogarszający się stan zdrowia powoda jeszcze wieczorem tego samego dnia żona powoda niezwłocznie zabrała go do Szpitala im. (...) w G.. Na podstawie przeprowadzonych badań stwierdzono u powoda uraz biczowy kręgosłupa szyjnego w postaci obniżenia wysokości trzonów C6 z podejrzeniem złamania kompresyjnego oraz wyprostowanie fizjologicznej lordozy szyjnej. Zgodnie z zaleceniami lekarzy powód kontynuował leczenie doznanych w wyniku wypadku obrażeń ciała.

Powód wskazał, iż wypadek wpłynął na jego życie zawodowe. Powód z zawodu jest nauczycielem wychowania fizycznego w gimnazjum oraz jest współwłaścicielem biura podróży oraz prowadzi klub sportowy, w którym szkoli młodych adeptów judo. Powód czerpał ogromną radość i satysfakcję ze swojej pracy, a założenie klubu sportowego, w którym szkoli się młodych adeptów judo jest spełnieniem się marzenia powoda jeszcze z czasów, gdy sam był czynnym zawodnikiem tej dyscypliny sportu.

Po przedmiotowym wypadku na skutek odniesionych przez powoda obrażeń sytuacja zawodowa powoda bardzo się zmieniła. Charakter urazów fizycznych i psychicznych jakich doznał powód na skutek przedmiotowego zdarzenia sprawiły, iż za zaleceniem lekarskim powód musiał udać się na zwolnienie, co wykluczyło go ze wszystkich wcześniej zaplanowanych działań. Ponadto powód wskazał, iż na skutek doznanych urazów został również wykluczony z zajęć w zakresie prowadzonej dotychczas działalności sportowej i turystycznej. Wszystko to sprawiło, iż powód poczuł się niepotrzebny i bezsilny, a całe jego dotychczasowe poukładane życie zostało całkowicie zdezorganizowane.

Wyłączenie powoda z pracy zawodowej sprawiło, iż zarówno powód, jak i jego rodzina utracili bardzo wyraźną część dotychczasowych dochodów przy jednoczesnym znaczącym wzroście wydatków ponoszonych w związku z leczeniem powoda, zakupem leków i rehabilitacją. Wszystko to sprawiło, iż żona powoda została zmuszona do wzięcia na siebie głównego ciężaru utrzymania rodziny i podjęcia dodatkowej pracy, co niezwykle frustrowało powoda, który przed przedmiotowym zdarzeniem był głównym żywicielem rodziny. Przebywając na urlopie, powód czuł się niepotrzebny i nie mógł dla siebie znaleźć miejsca w całkowicie nowej i obcej dla siebie sytuacji. Dodatkowo powód obawiał się o swoją pracę w zawodzie nauczyciela, ponieważ roczny urlop bardzo negatywnie wpłynął na jego pozycję w szkole.

Powód wskazał, iż przed przedmiotowym zdarzeniem bardzo wiele podróżował samochodem, ponieważ wymagał tego charakter wykonywanej przez niego pracy. W związku z przedmiotowym wypadkiem, prowadzenie samochodu jest dla powoda bardzo trudne, albowiem dopiero jakiś czas po wypadku powód w ogóle zebrał się na odwagę by usiąść za kierownicą samochodu.

Powód podniósł, iż przed przedmiotowym zdarzeniem miał w swoich najbliższych planach przygotowanie się wraz ze swym przyjacielem do zdania bardzo ważnego dla zawodnika i trenera judo egzaminu na IV D.. Jednakże z uwagi na znaczną trudność wymaganych na wspomnianych egzaminie form KATA, podjęcie się tego zadania jest dla powoda w chwili obecnej niemożliwe.

Ponadto powód, przed przedmiotowym zdarzeniem właściwie nie chorował i nie przyjmował leków, natomiast od czasu wypadku powód właściwie stale przyjmuje różne przepisane mu specjalistyczne leki, głównie o silnym przeciwbólowym działaniu co dodatkowo osłabia organizm powoda, w szczególności układ pokarmowy. Odczuwane dolegliwości fizyczne oraz uraz psychiczny bardzo negatywnie wpływają na stosunki powoda z otoczeniem, a w szczególności z najbliższą rodziną. Co więcej, pomimo upływu ponad roku od czasu przedmiotowego zdarzenia, problemy powoda wcale nie ustępują, wciąż miewa on częste stany depresyjne, a na każdą potencjalnie trudniejszą sytuację reaguje bardzo nerwowo. Powód bardzo szybko się denerwuje i wybucha niekontrolowaną złością, co przed przedmiotowym wypadkiem nigdy się mu nie zdarzało. Sytuacja jaka wytworzyła się po przedmiotowym wypadku w życiu codziennym powoda skłoniła go do udania się po pomoc do specjalisty psychiatry. /pозew k. 3-16/

W dniu 08 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym uwzględnił żądania pozwu. /nakaz zapłaty k. 53/

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości i wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że twierdzenia powoda co do wykonywanego zawodu nie zostały udowodnione. Nadto pozwany wskazał, iż zawód nauczyciela, jeżeli jest rzeczywiście wykonywany przez powoda, jest z natury rzeczy stresogenny, nie można zatem wykluczyć że obecny stan zdrowia powoda wynika z wykonywanego zawodu. Powyższe nie pozwala jednoznacznie stwierdzić, że aktualny stan zdrowia powoda, w szczególności stan zdrowia psychicznego, pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem. Pozwany podniósł, iż ciężar udowodnienia powyższych okoliczności spoczywa na powodzie, powód zaś ich nie wykazał. Nie jest w szczególności znany uszczerbek na zdrowiu, prognozy na przyszłość, okoliczność, czy powód został już wyleczony. /sprzeciw k. 57-61/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2011 roku w miejscowości P., D. K. kierując motocyklem marki B. o numerze rejestracyjnym (...), na łuku drogi zjechał na przeciwległy pas ruchu powodując zderzenie czołowe z jadącym z przeciwnej strony pojazdem marki A. o numerze rejestracyjnym (...) prowadzonym przez P. S.. Powód w dacie wypadku miał 45 lat. Za czyn ten D. K. został skazany prawomocnym wyrokiem z dnia 21 maja 2012 r. Sądu Rejonowego G. – P. w G. w sprawie VIII W 852/12.

okoliczności bezsporne, a nadto dowody : wyrok SR Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 21.05.2012 r. sygn. akt VIII W 852/12 k. 21, przesłuchanie powoda k. 210-211 w zw. z 00:16:45-00:27:03, k. 108-110, zeznania świadka B. S. k. 110- 111

Właściciel pojazdu marki B. o numerze rejestracyjnym (...) posiadał ubezpieczenie OC w Towarzystwie (...) S.A. w W. potwierdzone polisą nr (...).

okoliczność bezsporna, a nadto dowód: dane wynikające ze zgłoszenia szkody k. 7 akt szkody

Bezpośrednio po wypadku P. S. udał się do domu, jednak po kilku godzinach zaczął odczuwać nasilające się dolegliwości bólowe w okolicy klatki piersiowej, lewego barku, odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa oraz coraz bardziej dotkliwe zawroty głowy i mdłości. Tego samego dnia powód zgłosił się do Szpitala Wojewódzkiego im. (...) w G.. W wyniku badania radiologicznego TK, RTG oraz (...) głowy oraz kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego u powoda rozpoznano uraz biczowy kręgosłupa szyjnego w postaci obniżenia wysokości trzonów C6 z podejrzeniem złamania kompresyjnego oraz wyprostowanie fizjologicznej lordozy szyjnej. Powód po wykonanych badaniach został wypisany do domu do dalszej opieki w trybie ambulatoryjnym.

dowód : karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 25, wyniki badań k. 26- 27, przesłuchanie powoda k. 210-211 w zw. z 00:16:45-00:27:03, k. 108-110, zeznania świadka B. S. k. 110-111

Po wyjściu ze szpitala, od dnia 13 czerwca 2011 roku do września 2012 roku P. S. kontynuował leczenie w Niepublicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej G.-P. u specjalisty ortopedy. W związku ze stwierdzonymi u powoda urazami lekarz ortopeda zalecił powodowi noszenie kołnierza ortopedycznego na szyję, leżenie i prowadzenie oszczędzającego trybu życia oraz zakazano powodowi dźwigania. Ponadto lekarz ortopeda skierował powoda do specjalisty neurologa oraz zalecił powodowi wizytę lekarską u lekarza psychiatry. Z uwagi na utrzymujące się dolegliwości bólowe powód przyjmował leki przeciwbólowe i obniżające napięcie mięśni – K., Z., M., R.. Po wypadku, powód przyjmował leki przeciwbólowe i ponownie uczęszczał na rehabilitację. Najsilniejsze dolegliwości bólowe powód odczuwał w ciągu 3 miesięcy od wypadku.

Powód przebywał na zwolnieniu lekarskim od dnia 13 czerwca 2011 roku do 22 czerwca 2011 roku, od dnia 08 grudnia 2011 roku do dnia 18 grudnia 2011 roku oraz od dnia 29 maja 2012 roku do dnia 06 czerwca 2012 roku. W trakcie zwolnienia lekarskiego P. S. poddawał się zabiegom rehabilitacyjnym w okresie lipiec - październik 2011 roku.

dowód : skierowanie na rehabilitację k. 28-29, historia choroby k. 30-34, historia leczenia k. 35-36, przesłuchanie powoda k. 210-211 w zw. z 00:16:45-00:27:03, k. 108-110, zeznania świadka B. S. k. 110- 111, skierowanie na zabiegi k. 24- 25

Od dnia 04 sierpnia 2011 roku P. S. podjął leczenie w (...) ZOZ MSWiA w G.. Lekarz psychiatra stwierdził u niego zaburzenia lękowe i adaptacyjne z rozpoznaniem zasadniczym w postaci ostrej reakcji lękowej na stres. W związku z poczynionym rozpoznaniem lekarz psychiatra skierował powoda na terapię psychologiczną oraz zalecił powodowi przyjmowanie leków antydepresyjnych.

dowód: historia choroby k. 37- 38, przesłuchanie powoda k. 210-211 w zw. z 00:16:45-00:27:03, k. 108-110,

P. S. z zawodu jest nauczycielem wychowania fizycznego w gimnazjum. Ponadto powód był przed wypadkiem współwłaścicielem biura podróży oraz prowadzi klub sportowy, w którym szkoli młodych adeptów judo. Przed wypadkiem powód był ogólnie zdrowy i w dobrej kondycji fizycznej.

P. S. na skutek wypadku przez okres 3- 4 miesięcy miał stany lękowe, bał się prowadzić samochód oraz obawiał się innych uczestników ruchu, miał również problemy ze snem z uwagi na dolegliwości bólowe. Po roku powód ponownie zaczął prowadzić samochód. Powód nadal odczuwa drętwienia obu kończyn górnych.

W roku szkolnym 2012/2013 powód przebywał na urlopie dla poratowania zdrowia w gimnazjum i w tym czasie nie prowadził żadnej dodatkowej działalności. Po rocznym urlopie powód otrzymał jedynie podstawowe pensum. Z uwagi na jego zwolnienie lekarskie konieczne było zorganizowanie zastępstw.

We wrześniu 2013 r. powód powrócił do prowadzenia biura turystycznego, jednakże z uwagi na stan zdrowia powód zakończył tę działalność w lutym 2015 r. Po wypadku żona powoda musiała podjąć działalność gospodarczą, aby zrekompensować braki w budżecie domowym związane z ograniczoną zdolnością zarobkowania powoda. Sytuacja ta wywoływała sytuacje konfliktowe w rodzinie. Żona powoda musiała pomóc powodowi przy niektórych pracach domowych.

Z powodu wypadku powód nie mógł uczestniczyć w zakończeniu roku szkolnego w gimnazjum, w którym był wychowawcą klasy III.

Powód przed przedmiotowym zdarzeniem miał w swoich najbliższych planach przygotowanie się do zdania egzaminu judo na IV D., jednakże z uwagi na znaczną trudność wymaganych na wspomnianych egzaminie form KATA, podjęcie się tego zadania jest dla powoda w chwili obecnej niemożliwe.

Powód jest od czasu wypadku w bardzo słabej kondycji zarówno fizycznej, jak i psychicznej. Odczuwane dolegliwości fizyczne oraz uraz psychiczny bardzo negatywnie wpływają na stosunki powoda z otoczeniem, a w szczególności z najbliższą rodziną – żoną i dziećmi. Co więcej, pomimo upływu ponad roku od czasu przedmiotowego zdarzenia, problemy powoda wcale nie ustępują, wciąż miewa on częste stany depresyjne, a na każdą potencjalnie trudniejszą sytuację reaguje bardzo nerwowo.

Z powodu wypadku P. S. ograniczył spotkania ze znajomymi.

dowód: przesłuchanie powoda k. 210-211 w zw. z 00:16:45-00:27:03, k. 108-110, zeznania świadka B. S. k. 110- 111, zeznania świadka E. K. k.213 w zw. z 00:03:02- 00:15:40

P. S. w wyniku wypadku z dnia 11 czerwca 2011 roku doznał urazu biczowego kręgosłupa szyjnego. Wystąpiło u niego ograniczenie ruchomości obrotowej kręgosłupa i zgięcia do przodu. Uraz nie spowodował uszkodzenia układu kostnego, lecz mięśniowo ścięgnistego. Trwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynikający z powodu wystąpienia przewlekłego zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego wynosi 10%.

dowód: opinia biegłego chirurga ortopedy k. 120-121

Powód po wypadku z dnia 11 czerwca 2011 roku doznał zaburzeń, które dotyczą sfery emocjonalnej, mają charakter lękowo - depresyjny

U powoda po wypadku wystąpiły zaburzenia stresowe pourazowe, które przejawiały się: reakcjami lękowymi w sytuacjach komunikacyjnych, lękowymi odniesieniami do przyszłości w sferze emocjonalnej, napięciem, które może skutkować drażliwością, niecierpliwością, impulsywnością, co wpływa też na relacje interpersonalne, zakłóca komunikacje z rodziną i otaczającymi osobami, zaburzeniami snu, wtórne zakłócenie w zakresie poznawczym na podłożu stresu psychologicznego, pesymistyczne myślenie wynikające z depresyjnej oceny rzeczywistości m.in. przyszłości. Stwierdzone zaburzenia zakłócały funkcjonowanie powoda w zakresie rodzinnym i społecznym. Zaburzenia te wymagały pomocy psychiatrycznej, a w szczególności pomocy psychologicznej co skutkuje redukcją

objawów z możliwością całkowitego ustąpienia dolegliwości. Zaburzenia w zakresie stanu psychicznego nie stanowią niesprawności w wykonywaniu zawodu nauczyciela.

dowód: opinia biegłego psychiatry i psychologa k. 141- 147

P. S. zgłosił Towarzystwu (...) S.A. w W. pismem z dnia 08 lipca 2011 r., odebrany przez pozwanego w dniu 21 lipca 2011 r., żądanie zapłaty m.in. kwoty 50.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznane cierpienie fizyczne i psychiczne na skutek wypadku z dnia 11 czerwca 2011 roku.

dowód: zgłoszenie szkody k. 39-42 i k. 23-26 akt szkody

Pozwany uznał odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie i pismem z dnia 30 sierpnia 2012 roku przyznał powodowi zadośćuczynienie w wysokości 3.500 zł.

Okoliczności bezsporne, a nadto dowód: pismo pozwanego z dnia 30.08.2011 r./ akta szkody

Sąd dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych przez strony, dokumentów w aktach szkody pozwanego, w tym ich kserokopii, dokumentacji medycznej powoda, opinii biegłych i zeznań świadków B. S. i E. K. oraz na podstawie przesłuchania powoda.

Sąd dał w całości wiarę wskazanym powyżej dowodom, ponieważ ich wiarygodność oraz prawdziwość żadna ze stron nie kwestionowała, zaś Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby tym dowodom odmówić mocy dowodowej.

Ustalając stan zdrowia powoda, rodzaj doznanych przez niego obrażeń i dolegliwości związanych z urazami Sąd oparł się na dokumentacji medycznej i opiniach biegłych sądowych - specjalisty chirurga – ortopedy oraz biegłych psychiatry i psychologa. Zdaniem Sądu opinie biegłych sądowych, należy uznać, za rzetelne, respektujące zasady wiedzy i doświadczeniem zawodowego, ponadto zawierały należycie uzasadnione wnioski.

Co do wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda na skutek wypadku w dniu 11 czerwca 2011 roku Sąd ustalił go na 10% i oparł się przy jego ustaleniu na podstawie opinii biegłego lekarza z zakresu ortopedii. Okoliczność wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda jest wiedzą specjalną, stąd należało oprzeć się na opinii biegłego. Sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, stąd podstawą ustalenia wysokości uszczerbku na zdrowiu powoda powinien być aktualny stan tego uszczerbku.

Sąd uznał za prawdziwe zeznania świadków B. S. i E. K., ponieważ zeznania świadków, korelowały z dokumentami złożonymi do akt sprawy, jak również z przesłuchaniem powoda. Z uwagi na charakter ich zeznań dotyczących zachowania powoda bezpośrednio po zdarzeniu oraz w trakcie całego leczenia i rehabilitacji powoda, a nadto szczegółowość, zostały one w całości wykorzystane przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie.

Sąd dał również wiarę przesłuchaniu powoda, ponieważ korelowało ono z innymi dowodami w sprawie, w tym zeznaniami świadków i dokumentami.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego materiału dowodowego nie budziła wątpliwości odpowiedzialność pozwanego za szkodę poniesioną przez powoda.

Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. odpowiadał z tytułu odpowiedzialności cywilnej na zasadzie art. art. 805 § 1 k.c. i art. 822 k.c. Jego odpowiedzialności miała charakter umowny i gwarancyjny.

Odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń wynikała z przepisu art. 822 k.c., zgodnie z którym, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie

odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Sąd zauważa, że pozwany nie zakwestionował skutecznie podstaw swej odpowiedzialności i nie wykazał istnienia okoliczności ekskulacyjnych, które uwalniałyby go od odpowiedzialności za wyrządzoną powodowi szkodę. Pozwanego tym samym obciążał obowiązek naprawienia szkody doznanej przez powoda, przy czym przedmiotem żądań powoda były doznana przez niego szkoda niemajątkowa (krzywda).

Krzywda podlegająca naprawieniu przez zasądzenie zadośćuczynienia to zarówno cierpienia fizyczne (ból i inne dolegliwości) oraz cierpienia psychiczne (ujemne odczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała w postaci np. wyłączenia z normalnego życia itp.). Przyznanie zadośćuczynienia nie jest obligatoryjne, jednakże w przedmiotowej sprawie brak było przesłanek uzasadniających odmowę jego przyznania.

Okoliczności sprawy przekonują, iż krzywda doznana przez powoda była realna i rzeczywista. Powód odczuwał ból związany z doznanymi przez niego obrażeniami ciała, przechodził zabiegi rehabilitacyjne, był i w mniejszym stopniu nadal jest wyłączony z normalnego życia. Do dzisiaj odczuwa dolegliwości związane z urazem. Krzywda poniesiona przez powoda, za którą ponosi odpowiedzialność pozwany nie była nieznaczna i niewielka. Stopień cierpień fizycznych powoda był duży przez pierwsze 3-4 miesiące po zdarzeniu, a również obecnie powód odczuwa dolegliwości bólowe związane z tym zdarzeniem. Co istotne pewne skutki są nieodwracalne i nadal odczuwalne przez powoda.

Oceniając zasadność przyznania i wysokość zadośćuczynienia w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze stosunkowo młody wiek powoda - 45 lat w chwili wypadku, co zwiększa poczucie krzywdy z racji powstałego kalectwa, przebywanie na zwolnieniach lekarskich w związku z urazami, które doznał w wypadku, bóle, które wystąpiły w następstwie wypadku, początkowo znaczne, obecnie powodujące konieczność stałej rehabilitacji, unieruchomienie w gorszej trwające około 3 miesiące, które powodowało niemożność wykonywania najprostszych prac domowych, opieki na dziećmi, zaburzenia stresowe pourazowe, które wpłynęły na stan psychiczny powoda i zmusiły do leczenia w (...), niemożność prowadzenia tak aktywnego trybu życia jak przed wypadkiem (uprawianie sportów, zabawy z dziećmi, życie towarzyskie, częściowe wyłączenie z normalnego życia), niemożność wykonywania przez powoda pracy zawodowej w pełnym zakresie oraz ograniczenie, a w ostateczności zakończenie prowadzenia działalności gospodarczej.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień i powinno stanowić rekompensatę za krzywdę doznaną przez powoda. Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego, przy czym określając wysokość zadośćuczynienia pieniężnego Sąd powinien wziąć po uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych (czas leczenia, konieczność wizyt lekarskich, leczenie rehabilitacyjne trwające przez kilka miesięcy, dolegliwości bólowe odczuwane przez powoda przez kilka miesięcy do chwili obecnej, stres związany z samym zdarzeniem w jakim powód uczestniczył), wiek poszkodowanego (powód w dniu wypadku miał 45 lat) i prognozy na przyszłość. Ustalając wysokość zadośćuczynienia należy mieć bowiem na uwadze globalną analizę przebiegu cierpień i związanych z nimi obrażeń ciała powoda poprzez ich apogeum aż do względnej stabilizacji stanu zdrowia powoda, jaki ma miejsce obecnie. Nie należy jednakże zapominać, że niektóre skutki wypadku są nieodwracalne dla powoda, w szczególności w postaci trwale występujących dolegliwości bólowych.

Na podstawie art. 445 § 1 k.c. zadośćuczynienie ma na celu naprawienie krzywdy, a zatem stanu trudno wymiernego i zakres odszkodowania zależeć powinien od każdego indywidualnego przypadku. Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość, tym bardziej, że ma charakter jednorazowy, odniesioną do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach.

W ocenie Sądu uraz jakiego doznał powód jest następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 11 czerwca 2011 roku, co potwierdziły opinie biegłych. Trwały uszczerbek powoda na zdrowiu w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 11 czerwca 2011 roku wyniósł 10%.

Zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwaną wartość, odniesioną do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Wyznacznikiem wysokości zadośćuczynienia winny być więc stosunki majątkowe, a w ich ramach również wysokość przeciętnego wynagrodzenia.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy w ocenie Sądu zadośćuczynienie należne powodowi winno wynieść 21.500 zł. Wielkości tej kwoty odzwierciedla zarówno wielkość uszczerbku odniesionego przez powoda, jak również stopień jego dolegliwości bólowych, przy czym odnosząc ją do aktualnych stosunków majątkowych, nie była również zawyżona, a także uwzględniała wielkość trwałego uszczerbku w zdrowiu odniesionego przez powoda. Powód doznał również znacznych cierpień fizycznych przez okres kilku miesięcy po wypadku, nosił uciążliwy kołnierz ortopedyczny oraz musiał korzystać w tym okresie z pomocy żony przy czynnościach domowych. Powód z uwagi na dolegliwości bólowe miał również problemy ze snem. Cierpienia psychiczne powoda przejawiało się również o zmianą jego dotychczasowego trybu życia.

Należy uwzględnić, że powód na poczet zadośćuczynienia otrzymał od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 3.500 zł, jednakże kwota ta jest niska wobec rozmiaru krzywdy powoda.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda uzupełniającą kwotę 21.500 zł tytułem należnego powodowi zadośćuczynienia, ponieważ kwota ta mieściła się w granicach należnego powodowi zadośćuczynienia.

Odnośnie żądania zasądzenia odsetek ustawowych, Sąd zauważa, że zgodnie z art. 481 k.c. odsetki należą się za samo opóźnienie, choćby wierzyciel nie poniósł żadnej szkody i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi; przysługują one przy tym w zasadzie według stopy ustawowej. Tak ujęte odsetki stanowią rekompensatę uszczerbku doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego (rodzaj zryczałtowanej opłaty za korzystanie z cudzych pieniędzy), jak i rolę represyjną (przyczyniając się do terminowego spełnienia świadczenia).

Powód domagał się zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 21.500 zł od dnia 01 września 2012 roku wskazując, iż decyzja z pozwanego z dnia 31 sierpnia 2012 roku zakończyła postępowanie likwidacyjne w sprawie i z upływem 30 dni od tego terminu to jest z upływem dnia 31 sierpnia 2012 pozwany pozostawał w opóźnieniu zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U z 2003 r. Nr 124, poz.1152). Sąd uwzględnił roszczenie w zakresie odsetek zgodnie z żądaniem powoda, mając na uwadze, że powód zgłosił szkodę w dniu 21 lipca 2011 r.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda uzupełniającą kwotę 21.500 zł tytułem należnego powodowi zadośćuczynienia, ponieważ kwota ta mieściła się w granicach należnego powodowi zadośćuczynienia. Podstawę prawną rozstrzygnięcia w tej części stanowił przepis art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 444 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c., 99 k.p.c., art. 108 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się kwota 1.075 zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 2.400 zł tytułem zastępstwa procesowego powoda (ustalone zgodnie z treścią przepisu § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 600 zł tytułem zaliczki na koszty opinii biegłych, co razem dało kwotę 4.092,00 zł. Powód wygrał sprawę w całości. Z uwagi na to, że powód wygrał proces względem pozwanego w całości, dlatego też Sąd zasądził w punkcie II wyroku na rzecz powoda kwotę 4.092 zł stanowiącą całość poniesionych przez niego kosztów procesu.

W punkcie III wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz tutejszego Sądu kwotę 984,69 zł tytułem nieuiszczonych kosztów wynagrodzeń biegłych (łącny koszt opinii wyniósł 1.584,69 zł), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu wynikającą z art. 98 §1 k.p.c. i art. art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2014, poz. 1025).

SSR F. Sporek